

H O T Ă R Ă R E
în numele Legii

14 iulie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Cu participarea:

Contravenientului

Victor Sîrbu

Valeria Căinăreanu

Dorel Mărgineanu

examinând în ședință judiciară publică contestația depusă de **Mărgineanu Dorel** împotriva deciziei agentului constator nr. MAI07 437115 din 17.04.2026, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 18 unități convenționale cu 5 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, -

c o n s t a t ă :

Prin decizia agentului constator al DP Chișinău – Darii Ruslan din 17.04.2026, **Mărgineanu Dorel** a fost tras la răspundere contravențională și sancționat conform art. 242 alin. (1) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 18 unități convenționale 5 puncte de penalizare pentru faptul că, la data de 03.04.2026, aproximativ ora 11:10, aflându-se în mun. Chișinău, str. Sucevița intersecție cu str. Bacău, conducând auto în timpul deplasării cu schimbarea direcției de mers în intersecție, având mijlocul de transport în față de model Nissan, cu n/î *****, nu a oprit și nu a păstrat o distanță sigură între autovehicule, în urma cărui fapt a accidentat oglinda retrovizoare partea laterală stânga, pricinuind pagube materiale neînsemnate, ignorând cerințele pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere.

La data de 30.04.2026, **Mărgineanu Dorel** a depus la DP Chișinău contestație împotriva deciziei agentului constator menționate, solicitând anularea acesteia și încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației a indicat că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 437115 din 17.04.2026, mi s-a imputat comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 242 alin. (1) din Codul contravențional, adică „Încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei”.

Cu decizia agentului constator și procesul-verbal în cauză nu este de acord deoarece nu am încălcat prevederile RCR, totodată nu sunt careva probe care ar demonstra presupusa mea încălcare a RCR, iar datele faptice stabilite în dosarul contravențional, în mare parte nu corespund realității, iar declarațiile presupusei victime sunt niște aberații, fapt ce urmează a fi dovedit.

De fapt, la data de 3 aprilie 2026, se deplasa la volanul automobilului de model „Chevrolet Trax” cu numărul „*****”, pe str. Sucevița din mun. Chișinău, spre str. Alba Iulia.

Imediat după intersecția cu str. Bacău, pe partea stângă a sensului deplasării mele, erau parcate mai multe automobile, între care erau mai multe locuri libere.

Din partea din față, venea un automobil de model „Nissan Qashqai”, de culoare albă, eu inițial a oprit ca să îi cedeze trecerea, însă el se deplasa foarte încet, cam ca un pieton, la un moment a stopat, apoi a pornit încet, moment în care a observat că el vorbea la telefon, tot atunci a pornit și deoarece el pe partea sa dreaptă avea loc ca să îi cedeze trecerea, însă principial și-a continuat deplasarea prin mijlocul drumului.

După ce el a ocolit câteva automobile și nu a cotit pe banda sa, contravenientul venind la întâmpinarea lui, nu a avut altă ieșire din situație decât să îl ocolească, urcându-se cu roțile din partea dreaptă pe bordură, astfel, s-a oprit în drept cu el, și a observat că el își continua convorbirea telefonică, tot în acel moment i-a făcut o fotografie și observație că vorbește la telefon, și a continuat deplasarea. Inițial credea că este în stare de ebrietate deoarece conducea neadecvat.

Menționează că declarațiile presupusei victime nu corespund realității, întrucât: - Nu a efectuat manevra de depășire a niciunui automobil, în zona respectivă se afla un singur automobil, poziționat la câțiva metri înainte de intersecție, pe partea dreaptă, acesta fiind staționat încă din momentul în care l-am observat; - Acesta declară că a fost tamponat de un automobil de model Chevrolet, de fapt, acesta conducea neadecvat, necătând la faptul că, avea patru metri de lățime de drum, nu s-a ferit pe partea dreaptă a drumului, dar mergea prin mijlocul drumului, fiind nevoit să se urce cu două roți pe bordură, s-a oprit și i-a făcut observație privind mersul său neadecvat, însă nu a observat o careva tamponare a oglinzilor retrovizorii și nici nu a auzit niciun sunet de tamponare a oglinzilor. - Acesta declară că, întorcându-se i-a propus să se împăce, de fapt nu i-a propus să se împăce, dar s-a oprit deoarece l-a observat pe drum, în spatele automobilului lui era un triunghi și el era îmbrăcat în jeletă retrovizorie verde. Contravenientul fiind puțin indignat de comportamentul acestuia și micul conflict ce a fost între noi s-a oprit în spatele lui, ieșind din automobil s-a apropiat de acesta pentru a discuta și atunci el i-a zis că, i-a tamponat oglinda, indicându-se la una din mai multe zgârieturi de pe oglindă, după aceasta s-a dus la oglinda stângă a automobilului și a început să caute zgârieturi, văzând o ștersătură în colțul oglinzii, a zis că i-a atins oglinda, și că el a chemat poliția, atunci fiind surprins l-a crezut și chiar a crezut că a tamponat oglinda, ulterior a analizat situația și-a dat seama că nu a fost nicio tamponare, fapt ce o să îl dovedesc prin schița accidentului și măsurările de la fața locului făcute. Totodată, reieșind din zgârieturile de pe oglinzi, nu a putut să se tamponeze, deoarece: - zgârieturile de pe oglinzi nu coincid după loc, înălțime și culoarea vopselei rămase pe oglinda lui. - Menționează că, la el pe oglindă este rămasă

vopsea, iar de pe oglinda contravenientului nu este ștersă vopseaua. - Menționează și faptul că, pe oglinda lui nu sunt careva fisuri.

La fața locului contravenientului a întrebat ce dorește, atunci i-a zis ca să îi dea 150 euro, contravenientul a refuzat și atunci a zis agresiv că așteaptă poliția.

Indică că, contravenientul nu a observat careva tamponări a oglinzilor, și a crezut temporar în presupusa tamponare doar crezând în ceea ce a zis acea persoană, însă ulterior analizând situația, și-a dat seama că nu a avut loc nicio tamponare.

După ce a sosit agentul constatator la fața locului, șoferul Vitalie Climănaș s-a apropiat de acesta și i-a zis că i-a tamponat oglinda indicându-i la una din zgârieturile de pe oglinda sa și la una din ștersăturile de pe oglinda contravenientului.

După aceasta, agentul constatator ne-a dat câte o foaie și a zis să scrie explicații.

Studiind materialele cauzei contravenționale, consider că, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi încetat din lipsa faptului contravenției, din următoarele considerente.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 242 din Codul contravențional al Republicii Moldova (încălcarea regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări ușoare integrității corporale sau sănătății ori cu deteriorarea bunurilor) constă în totalitatea elementelor externe ale faptei, după cum urmează:

În primul rând, acțiunea sau inacțiunea ilicită se exprimă prin încălcarea concretă a regulilor de circulație rutieră stabilite de legislația în vigoare (Regulamentul circulației rutiere). Aceasta poate îmbrăca forme variate, precum neacordarea priorității, depășirea neregulamentară, nerespectarea semnalizării rutiere, viteza neadaptată etc.

În al doilea rând, urmarea prejudiciabilă este o condiție esențială a laturii obiective și se manifestă prin: cauzarea vătămarilor corporale ușoare unei persoane, și/sau producerea de daune materiale (deteriorarea vehiculelor, bunurilor).

În al treilea rând, este necesară existența legăturii de cauzalitate între fapta ilicită (încălcarea regulilor de circulație) și urmările survenite. Cu alte cuvinte, rezultatul prejudiciabil trebuie să fie consecința directă a conduitei contravenientului.

De asemenea, latura obiectivă include și locul și modul comiterii faptei, respectiv în cadrul traficului rutier, pe drumurile publice sau alte locuri deschise circulației, în condițiile reglementate de normele rutiere.

Prin urmare, contravenția prevăzută de art. 242 este o contravenție materială, deoarece existența ei este condiționată de producerea unui rezultat prejudiciabil concret (vătămare ușoară sau pagubă materială), nu doar de simpla încălcare formală a normelor.

Menționează faptul că, este lipsa faptului contravenției deoarece, eu nu a încălcat prevederile regulamentului circulației rutiere, nu a fost impactul și lipsește dauna materială.

Conform jurisprudenței CEDO în cauza Anghel vs România, Curtea a reiterat că prezumția de legalitate și adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate și poziționează contravenientul într-o situație dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalității părților și armelor în proces. Drept consecință, prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 par. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

este aplicabilă și în cazul faptelor sancționate contravențional în dreptul intern și atrage răsturnarea sarcinii probei în cazul litigiilor contravenționale. În aceste condiții, persoana sancționată contravențional nu trebuie să facă proba nevinovăției sale, ci autoritatea din care face parte agentul constatatator are obligația de a proba existența faptei, identitatea persoanei care a săvârșit-o și nevinovăția acesteia. Conform art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional: Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă.

Consecutiv, conform alin. (4) al aceluiași art.: Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatatator, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatatator expediază contestația și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă. (5) Contestația depusă conform alin. (1) suspendă executarea sancțiunii contravenționale aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenție sau prin decizia agentului constatatator.

În concordanță cu art. 7 al Codului contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 CC, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovătesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) CC, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a

dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictelor, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Conform art. 425 alin. (7) din Codul contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod. În corespundere cu art. 101 alin. (1)-(4) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit prevederilor art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, prin care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenție (cauza Zilibierberg vs. Moldova, 1 februarie 2005, § 33; cauza Fomin vs. Moldova, 11 octombrie 2011, § 18 etc.).

În cauza Ziliberberg v. Moldova, CEDO a stabilit că: se aplică garanțiile art. 6 CEDO (proces echitabil); inclusiv prezumția de nevinovăție și necesitatea ca vinovăția să fie dovedită clar.

În cauza Fomin v. Moldova CEDO a reiterat că, persoana nu poate fi sancționată dacă vinovăția nu este demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil; autoritățile trebuie să administreze probe suficiente și concludente; orice dubiu se interpretează în favoarea persoanei (contravenientului).

Face trimitere aici și la cauza Telfner versus Austria, a statuat că o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului prin prisma principiului prezumției nevinovăției.

În prezenta cauză consideră că agentul constatator nu a îndeplinit sarcina probațiunii, ce impune părții acuzării, iar prin prisma principiului prezumției nevinovăției, se constată lipsa elementelor constitutive ale contravenției.

Întru asigurarea garanțiilor menționate, analizând cu prioritate aspectele de legalitate și de temeinicie ale actului procesual emis, procesul-verbal cu privire la contravenție, menționez că, sub aspectul legalității procesului-verbal, temeiurile de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravențional.

Condițiile de formă și fond pentru procesul-verbal cu privire la contravenție sunt prezentate în art. 443 din Codul contravențional.

Legea prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Din examinarea procesului-verbal cu privire la contravenție se poate observa că acesta nu corespunde cerințelor legale imperative descrise în art. 442 alin. (1) și 443 din Codul contravențional.

În corespundere cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se individualizează făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

Menționează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție lipsește semnătura presupusei victime, totodată nu cuprinde toate prevederile de la art. 443 alin. (1) lit. d), fapt ce ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

„Articolul 443 alin. (5) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatat, de persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional și de victimă când există. În cazul în care constatarea contravenției este de competența unui organ colegial, procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de către președintele organului colegial sau de către un membru ales cu votul majorității membrilor prezenți la ședința în al cărei cadru are loc constatarea faptei ori desemnat de către președintele acestei ședințe și se semnează de către toți membrii prezenți la ședință.”

„Articolul 443 alin. (1) lit. d) - fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție”.

În conjunctura descrisă se va evidenția raționamentul că procesul-verbal cu privire la contravenție nu întrunește condițiile specificate în art. 443 Cod contravențional, iar aceste încălcări duc la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Încălcările art. 443 sau ale altor norme imperative din Codul contravențional pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

În sensul art. 425 alin. (2) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție nu mai poate fi admis în calitate de probă, reieșind din prevederile alin. (6) lit. c) al aceleiași norme, și urmează a fi declarată inadmisibilitatea acestuia, ca fiind obținut prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, abateri, care nu mai pot fi înlăturate în ședință de judecată.

În prezenta speță, cu certitudine a avut loc o încălcare a art. 443 CC, prin nesemnarea de către victimă a procesului-verbal cu privire la contravenție și lipsa elementelor prevăzute de art. 443 alin. (1) lit. d) prin semnătură, ceea ce considerăm că afectează în mod esențial fondul cauzei și urmează să atragă anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În ședința de judecată contravenientul Mărgineanu Dorel, a susținut contestația din motivele de fapt și de drept indicate.

Agentul constatat, fiind citat legal prin intermediul scrisorii cu aviz de recepție, în ședința de judecată nu s-a prezentat, din care cauză, în temeiul art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a examinat cauza în absența acestuia.

Victima, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat prin intermediul telefonogramei, din care cauză, instanța a examinat cauza în absența acestuia.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată concluzionează de a respinge contestația ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatat sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să

conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447¹ alin. (8).

Termenul de depunere a contestației a fost respectat.

În ședința de judecată s-a constatat că, prin decizia agentului constator al DP Chișinău – Darii Ruslan din 17.04.2026, Mărgineanu Dorel a fost tras la răspundere contravențională și sancționat conform art. 242 alin. (1) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 18 unități convenționale 5 puncte de penalizare pentru faptul că, la data de 03.04.2026, aproximativ ora 11:10, aflându-se în mun. Chișinău, str. Sucevița intersecție cu str. Bacău, conducând auto în timpul deplasării cu schimbarea direcției de mers în intersecție, având mijlocul de transport în față de model Nissan, cu n/î *****, nu a oprit și nu a păstrat o distanță sigură între autovehicule, în urma cărui fapt a accidentat oglinda retrovizorie partea laterală stînga, pricinuind pagube materiale neînsemnate, ignorând cerințele pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 242 alin.(1) Cod contravențional, încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Conform pct. 45 al Regulamentului circulației rutiere, 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul.

Instanța reține că, în legislația Republicii Moldova, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

Instanța reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 437115 din 17.04.2026, întocmit în privința lui Mărgineanu Dorel.

În ceea ce privește starea de fapt constatată și în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional, se reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional precum:

- procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 437115 din 17.04.2026, care atestă circumstanțele cauzei;
- informația R-2 nr. 6313 din 03.04.2026, prin care se atestă că, la 03.04.2026, ora 11.18, a parvenit informația că pe str. Sucevița nr. 32, mun. Chișinău, s-a produs accident rutier;
- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 03.04.2026 și schița, care atestă circumstanțele cauzei;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.04.2026, prin care a fost examinat automobilul de model Nissan n/î *****, fiind stabilite deteriorări a oglinzii retrovizoare partea stângă, caracteristică ciocnirii;

- planșa fotografică de la fața locului care atestă circumstanțele comiterii accidentului rutier;

- proces-verbal de testare alcoolscoptică din 03.04.2026, în aerul expirat de Climaș Vitalie s-a constatat 0,00 mg/l alcool;

- proces-verbal de testare alcoolscoptică din 03.04.2026, în aerul expirat de Mărgineanu Dorel s-a constatat 0,00 mg/l alcool.

La fel, instanța remarcă că Mărgineanu Dorel fiind audiat la 03.04.2026 a declarat că „Eu am încercat să ocolesc și în acel moment am atins oglinda”.

Respectiv, prin acțiunile sale **Mărgineanu Dorel** a încălcat prevederile pct. 45 al Regulamentului circulației rutiere, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, care prevede că, încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

În această ordine de idei, instanța reține că, în procesul contravențional vizat au fost administrate suficiente probe, verificate sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecăreia, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care în raport cu circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția contravenientului.

Astfel, instanța relevă că, agentul constatatator la examinarea cauzei a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat decizia de sancționare a lui **Mărgineanu Dorel** în baza unor probe pertinente și concludente, cauza a fost examinată complet, fiind stabilit cert faptul că în acțiunile lui **Mărgineanu Dorel** sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește întemeiate concluziile agentului constatatator aferent vinovăției conducătorului auto **Mărgineanu Dorel**, în comiterea încălcării normelor de circulație rutieră.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța consideră oportun de a preciza că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența faptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute și nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Cu privire la criticile contravenientului potrivit căreia conducătorul automobilului Nissan se deplasa prin mijlocul drumului și purta convorbiri la telefon și conducea lent, instanța reține că acest fapt nu este apt să exonereze contravenientul de răspundere contravențională, întrucât fiecare conducător auto are obligația de a respecta regulile de circulație rutieră și de a adapta propria conduită la situația rutieră, conform pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere.

Cu privire la afirmația contravenientului că victima Climaș Vitalie ar fi solicitat suma de 150 de euro pentru repararea pagubelor și că declarațiile acestuia nu corespund realității, instanța reține că argumentele nu sunt confirmate de probe și nu au relevanță directă asupra existenței faptei contravenționale.

Cu privire la criticile contravenientului privind lipsa semnăturii victimei pe procesul-verbal cu privire la contravenție și ignorarea cerințelor art. 443 alin. (1) lit. d) și alin. (5) din Codul contravențional, instanța atestă că argumentele nu atrag nulitatea procesului-verbal. Potrivit art. 443 alin. (5) din Codul contravențional, procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator, de persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional și de victimă când există. Absența semnăturii victimei de pe procesul-verbal nu constituie viciu de natură să atragă nulitatea absolută a actului de dispoziție, în condițiile în care procesul-verbal a fost semnat de agentul constatator și de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Mai mult, Codul contravențional distinge între viciile de formă care afectează esențial fondul cauzei și atrage nulitatea absolută a procesului-verbal și viciile de formă care nu aduc atingere procesului-verbal și nu prejudiciază drepturile procesuale ale părților. În context, absența semnăturii victimei nu afectează individualizarea faptei ilicite și identificarea faptuitorului și nici nu aduce atingere drepturilor procesuale ale contravenientului.

La fel, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție cuprinde elementele prevăzute de art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, descrierea faptei contravenționale, locul și timpul săvârșirii acesteia, circumstanțele cauzei relevante pentru stabilirea faptelor și consecințelor juridice, iar contravenientul nu a indicat care elemente obligatorii ar lipsi din conținutul procesului-verbal.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanța de judecată găsește întemeiate concluziile agentului constatator aferent vinovăției conducătorului auto **Mărgineanu Dorel**, în comiterea încălcării regulilor de circulației rutieră.

În această ordine de idei, agentul constator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul încălcării regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea bunurilor materiale, iar, în cazul în speță, instanța reține că încheierea procesului-verbal este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constator și a probelor acumulate, iar contravenientului **Mărgineanu Dorel**, i-a fost acordată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit nici prin contestație să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Astfel, conducându-se de propria convingere formată în urma cercetării tuturor probelor administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, instanța ajunge la concluzia de a respinge contestația ca neîntemeiată, așa cum în acțiunile contravenientului există fapta prevăzută de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, sancțiunea aplicată contravenientului de agentul constator fiind în corespundere cu cerințele legale.

În conformitate cu art.462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Contestația depusă de **Mărgineanu Dorel** împotriva deciziei agentului constator nr. MAI07 437115 din 17.04.2026 și deciziei de sancționare prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

**Președintele ședinței,
judecător
Sîrbu**

Victor